

Skrytá história štyridsiateho verša – číslo osem

Vrch

Jeff Pippenger

2026-04-05

Hora premenenia pre Petra sa odohrala medzi Paniom a krížom a v inej línii sa Peter nachádza medzi Kristovým krstom na začiatku Jeho služby a bezprostredne po triumfálnom vstupe na konci Jeho služby. Tieto tri medzníky — krst, hora a záver triumfálneho vstupu — sú označené tromi prípadmi, keď prehovoril nebeský Otec. Tretí raz v Jánovi 12 nastáva vtedy, keď Gréci hľadali Ježiša. Krst je 9/11, hora je v dejinách od Pania až po nedeľný zákon vo verši šesťnásť. Pre Petra to bolo Panium, potom hora až po záver triumfálneho vstupu, čo bolo tesne predtým, ako mal byť Kristus oslávený po druhý raz.

Teraz je moja duša zarmútená; a čo poviem? Otče, zachráň ma od tejto hodiny? Ale keď preto som prišiel k tejto hodine. Otče, osláv svoje meno. Vtom zaznel hlas z neba: Oslávil som ho a ešte oslávim. Zástup teda, ktorý tam stál a počul to, hovoril, že zahrnelo; iní vraveli: Prehovoril k nemu anjel. Ježiš odpovedal a povedal: Tento hlas nezaznel pre mňa, ale pre vás. Teraz je súd nad týmto svetom; teraz bude knieža tohto sveta vyvrhnuté von. A ja, keď budem vyzdvihnutý od zeme, pritiahnem všetkých k sebe. To povedal, naznačujúc, akou smrťou mal zomrieť. Ján 12:27–33.

Línia, ktorú ohraničuje dvadsať tretia kapitola Levitika a letničné obdobie, má na svojom začiatku orientačný bod pozostávajúci z troch krokov, po ktorých nasleduje päť dní, a na svojom konci orientačný bod s totožnými charakteristikami. Medzi týmito orientačnými bodmi predstavuje tridsať dní obdobie kňazov, ktoré sa končí pri sviatku trúb. Sviatok trúb, Kristovo nanebovstúpenie po štyridsiatich dňoch, počas ktorých po svojom vzkriesení tvárou v tvár vyučoval svojich učeníkov, a Deň zmierenia predstavujú tri kroky ukončenia línie v dvadsiatej tretej kapitole Levitika. Po týchto troch krokoch nasleduje päť dní až k Letniciam i k sviatku Stánkov. Tretí raz prehovoril nebeský Otec tesne predtým, ako Gréci, predstavujúci tých, ktorí sú pri nedeľnom zákone povolaní von z Babylona, hľadali príležitosť hovoriť s Ježišom. Tesne pred nedeľným zákonom Ježiš označuje vztýčenie zástavy na kríži. Zem bola osvietená Jeho slávou pri 9/11 a je osvietená znova pri nedeľnom zákone.

Cézarea Filipova, ktorá je Paniom, je tretou hodinou, a Cézarea Prímorská je deviatou hodinou kríža, keď zaznieva výzva vyjsť z Babylonu. Pred krížom, kým sa nachádza v prorockých dejinách Pania, je Peter na vrchu, avšak stále ešte pred ukončením triumfálneho vstupu. Panium pokračuje až ku krížu vo verši šesťnásť. Peter v Panii je tesne pred trojkrokovými dejinami sviatku trúb z Levitika dvadsaťtri, nanebovstúpenia a zmierenia. Peter sa nachádza v tridsiatich dňoch zvláštneho poučenia kňaza.

Šimon sa v Panii stáva Petrom a pred triumfálnym vstupom má na vrchu jeden krok. Triumfálny vstup znázorňuje podobenstvo o desiatich pannách. Iba päť vstupuje do manželstva a päť dní medzi trojitým orientačným bodom a Letnicami je začiatkom triumfálneho vstupu. Začína sa na

sviatok trúb, no tento orientačný bod pozostáva z kombinácie troch orientačných bodov. Ako jediný orientačný bod stotožňujú útok na Nashville so sviatkom trúb. Posolstvo Polnočného volania už práve bude potvrdené a sprievod piatich múdrych panien začína proces, ktorý vedie k smrti, pochovaniu a vzkrieseniu kríža, ktorým je nedeľný zákon.

Peter je v Panii, keď opravuje predpoveď ohnivých gulí Nashvillu, a predtým, než sa pri naplnení predpovede rozozvučí sviatok trúb. Z prorockej nevyhnutnosti musí najprv vystúpiť na vrch, lebo vrch predchádzal triumfálnemu vstupu. Skôr než Abrahám išiel na vrch, bolo zmenené jeho meno, a Petrovo meno bolo zmenené v Panii predtým, než išiel na vrch. Vrch je Petrovou skúškou predtým, než sa naplní predpoveď ohnivých gulí Nashvillu. Naplnenie je treťou a lakmusovou skúškou, pri ktorej sa charakter prejaví buď ako radosť, alebo hanba.

Línia roku 457 pred Kr. končí medzi Ráfiau a Paniom; zmluva zo sedemnástej kapitoly knihy Genezis sa zhoduje s Ráfiau a zmluva zo šestnástej kapitoly Matúša sa zhoduje s Paniom. Z Pania ide Peter na vrch, tak ako Abrahám išiel k obetovaniu Izáka. Vrch Petrovej línie sa zhoduje s vrchom Abrahámovho času.

Abrahámov medzník pozostával z troch dní. Pri triumfálnom vjazde boli vyslaní dvaja učenici, aby priviedli osla, ktorý mal niesť Krista; a v Abrahámovej línii sa jeho trojdňová cesta začína tým, že si vyberá dvoch sluhov a osla, aby niesol drevo na obetovanie Izáka. Petrova osemďňová alebo šesťďňová cesta na vrch bola pre Abraháma trojdňová. Peter v Panii je pred vrchom a pred odviazaním osla, ktoré začína vstup do Jeruzalema, kde sa Abrahámove tri dni začali. Pri triumfálnom vjazde sa Kristus zastavil na Olivovom vrchu a zaplakal nad Jeruzalemom, čím označil záver zmluvného vzťahu medzi Bohom a starovekým doslovným Izraelom. Petrov vrch je pred triumfálnym vjazdom; Kristov vrch je počas triumfálneho vjazdu a Abrahámov vrch je pri závere vjazdu.

Rok 2026 je rokom priebežných volieb, keď dvojsté päťdesiate výročie šiesteho kráľovstva biblického proroctva oslavuje svoju slávnu vládu. Táto oslava ako prorocký stred sa zhoduje s Antiochom Veľkým v roku 207 pred Kr., so stredom medzi Ráfiau a Paniom, ktorý označuje koniec dvestopäťdesiatich rokov od roku 457 pred Kr.

Keď uvažujeme o štyroch líniiach, ktoré pozostávajú z kapitol jedenásť až po kapitolu dvadsaťdva a ktoré boli doteraz odpečatené, (možno existujú aj iné príklady) teraz sa zameriame na tieto kapitoly v diele Túžba vekov. Kapitola jedenásť je Krst a kapitola dvadsaťdva je Uväznenie a smrť Jána. Ján je na začiatku aj na konci a kapitola sedemnášť, prostredná kapitola, je Nikodém.

„Nikodém prišiel k Pánovi v domnení, že s Ním vstúpi do rozhovoru, ale Ježiš odhalil základné zásady pravdy. Nikodémovi povedal: Nepotrebuješ ani tak teoretické poznanie, ako duchovné znovuzrodenie. Nepotrebuješ, aby bola uspokojená tvoja zvedavosť, ale aby si dostal nové srdce. Musíš prijať nový život zhora, skôr než budeš môcť oceniť nebeské veci. Kým sa táto zmena neuskutoční a neurobí všetko novým, neprinesie ti nijaký spasiteľný úžitok, ak budeš so Mnou rozoberať moju autoritu alebo moje poslanie.”

„Nikodém počul kázanie Jána Krstiteľa o pokání a krste a o tom, ako ukazoval ľudu na Toho, ktorý bude krstiť Duchom Svätým. Aj on sám cítil, že medzi Židmi je nedostatok duchovnosti, že do veľkej miery podliehajú zaslepenosti a svetskej ctižiadosti. Dúfal v lepši stav vecí pri príchode Mesiáša. Avšak prenikavé posolstvo Krstiteľa v ňom nevyvolalo usvedčenie z hriechu. Bol prísny farizejom a zakladal si na svojich dobrých skutkoch. Bol všeobecne vážený pre svoju dobročinnosť a štedrosť pri podporovaní chrámovej služby a cítil sa byť bezpečný v Božej priazni. Zľakla ho myšlienka na kráľovstvo príliš čisté na to, aby ho vo svojom terajšom stave mohol uzrieť.“ Túžba vekov, 171.

Stredobod knihy Túžba vekov sa nachádza v línii Nikodéma, ktorý predstavuje posledné povolanie k adventizmu v línii zapečatenia stoštyridsaťštyritisíc. Predstavuje skupinu, ktorá počula posolstvo Kristovho predchodcu, no neuvedomovala si svoj laodicejský stav.

„V rozhovore s Nikodémom Ježiš rozvinul plán spasenia a svoje poslanie svetu. V nijakej zo svojich nasledujúcich rečí nevysvetlil tak úplne, krok za krokom, dielo, ktoré sa musí vykonať v srdciach všetkých, čo majú zdediť nebeské kráľovstvo. Hneď na samom začiatku svojej služby otvoril pravdu členovi Sanhedrinu, myslí, ktorá bola najvnímavejšia, a ustanovenému učiteľovi ľudu. Vodcovia Izraela však svetlo neprijali. Nikodém ukryl pravdu vo svojom srdci a počas troch rokov sa prejavovalo len málo zjavného ovocia.“ Túžba vekov, 176.

Jánovo posolstvo a jeho krst Krista predstavovali posolstvo prvého anjela o bázni pred Bohom. Jánovo posolstvo bolo laodicejským posolstvom ospravedlnenia vierou a toto posolstvo bolo zmocnené pri Kristovom krste, tak ako aj posolstvo Jonesa a Waggonera bolo v roku 1888 posolstvom pre Laodiceu. Kristov krst a rok 1888 predobrazovali príchod posolstva pre Laodiceu pri 9/11, ktorý sa končí v strede medzi Rafiou a Paniom.

Nikodém znamená „vítazstvo ľudu“ a ospravedlnenie vierou je pečatiace posolstvo, ktoré prišlo s posolstvom Jána, bolo zmocnené pri krste a vymedzené Nikodémovým polnočným stretnutím s Kristom. Dvadsať druhá kapitola opisuje smrť Jána, ktorá u jeho učeníkov vyvolala rozpoznanie zástavy, ktorá bude pozdvihnutá a pritiahne všetkých ľudí k sebe. Krst bol zároveň 9/11 a 18. júlom 2020 až 31. decembrom 2023, lebo krst znázorňuje smrť (2020), pochovanie (tri a pol dňa) a vzkriesenie (31. december 2023). Potom nasleduje polnočné stretnutie, v ktorom je vítazstvo ľudu znázornené ako znovuzrodenie, od slepoty Laodicey k videniu dva-dvadsať Filadelfského. Potom sú skutky Krista predstavené ako pozdvihnutie zástavy.

Pre Abraháma sa diela Krista v línii Jána zhodujú s obetovaním Izáka. Pre Petra sa línia končí v Cézareji pri mori, v Caesarea Maritima, o deviatej hodine, kde kríž volá všetkých ľudí k vítazstvu ospravedlnenia vierou, čo je posolstvo tretieho anjela. Posolstvo tretieho anjela je posolstvom tretieho beda islamu, ktoré prišlo 11. septembra v prvom Balámovom stretnutí s oslicou islamu, potom zdvojením úderov proti doslovnej nádhernej krajine 7. októbra 2023 a potom druhým úderom v Nashville, keď Balám vedie oslicu islamu cez vinice starobylej doslovnej a modernej duchovnej nádhernej krajiny. Tretím úderom je zemetrasenie čoskoro prichádzajúceho nedeľného zákona. Tam je obetovaný Izák, tam učeníci Jána, symbol veľkého zástupu, ktorému sú dané biele rúcha mučeníctva, počuli a videli diela zástavy. Stredové body knihy Genezis, Evanjelia podľa Matúša a knihy Túžba vekov označujú spečatenie sto štyridsaťštyri tisíc a povolanie pohanov.

Vysvetlenie, ktoré Kristus podal Nikodémovi, bolo dielom vetra, hoci jeho pôsobenie je neviditeľné.

„Nikodém bol ešte stále zmätený a Ježiš použil vietor, aby názorne vyjadril svoj význam: ,Vietor veje, kam chce, a počuješ jeho zvuk, ale nevieš, odkiaľ prichádza ani kam ide; tak je to s každým, kto sa narodil z Ducha.“

„Vietor je počuť medzi vetvami stromov, ako šumí v listí a kvetoch; predsa je neviditeľný a nik nevie, odkiaľ prichádza ani kam odchádza. Tak je to aj s pôsobením Ducha Svätého na srdce. Nemožno ho vysvetliť o nič viac, než možno vysvetliť pohyby vetra. Človek nemusí byť schopný určiť presný čas alebo miesto, ani vystopovať všetky okolnosti v procese obrátenia; to však nedokazuje, že nie je obrátený. Kristus neprestajne pôsobí na srdce prostredníctvom vplyvu tak neviditeľného ako vietor. Postupne, možno nevedome pre toho, kto ich prijíma, vznikajú dojmy, ktoré majú sklon priťahovať dušu ku Kristovi. Tie môžu byť prijaté pri rozjímaní o Ňom, pri čítaní Písma alebo pri počúvaní slova z úst živého kazateľa. Zrazu, keď Duch prichádza s priamejšou výzvou, duša sa s radosťou odovzdáva Ježišovi. Mnohí to nazývajú náhlým obrátením; je to však výsledok dlhého vábenia Duchom Božím — trpezlivého, zdĺhavého procesu.

„Hoci je vietor sám osebe neviditeľný, spôsobuje účinky, ktoré možno vidieť a cítiť. Tak sa aj pôsobenie Ducha na dušu prejaví v každom skutku toho, kto pocítil jeho spasiteľnú moc. Keď Boží Duch ovládne srdce, premieňa život. Hriešne myšlienky sa odkladajú, zlých skutkov sa človek zrieka; láska, pokora a pokoj zaujímajú miesto hnevu, závesti a sváru. Radosť nastupuje namiesto zármutku a tvár odráža nebeské svetlo. Nikto nevidí ruku, ktorá dvíha bremeno, ani nepozoruje svetlo zostupujúce z nebeských dvorov. Požehnanie prichádza vtedy, keď sa duša vierou odovzdá Bohu. Potom tá moc, ktorú nijaké ľudské oko nemôže vidieť, tvorí novú bytosť na Boží obraz.“ Túžba vekov, 172, 173.

Pri útokoch z 11. septembra začal neskorý dážď kropiť. Dňa 11. septembra prišiel islam, v biblickom proroctve predstavený ako „východný vietor“, práve keď sa začalo zapečatovanie sto štyridsaťštyri tisíc. Neskorý dážď, ktorý je posolstvom predstaveným ako „zlatý olej“ zostupujúci zo Zachariášových dvoch zlatých rúr, začal povolávať laodicejských adventistov siedmeho dňa k pokániu. Vietor Ducha Svätého začal svoje dielo vyučovania všetkého, čo je napísané, a prostredníctvom posolstva Jeremiášových starých chodníkov prehováral k srdciam slepých laodicejských veriacich. Dielo Ducha Svätého, predstavené Nikodémovi a podrobnejšie vysvetlené ako „krok za krokom“, je „dielom nevyhnutným na vykonanie v srdciach všetkých, ktorí by chceli dediť nebeské kráľovstvo“. Tento proces Kristus prirovnal k pôsobeniu vetra a prebieha počas obdobia „východného vetra“, ktorý prišiel 11. septembra. Izaiáš sa tomu istému obdobiu venuje aj v pojmach prudkého vetra.

S mierou, keď vyháňa svoje výhonky, budeš sa s ním súdiť; v deň východného vetra zadržiava svoj prudký vietor. Preto bude takto očistená nepravosť Jakobova; a toto je všetko ovocie odstránenia jeho hriechu: keď všetky kamene oltára rozbije na kúsky ako kriedové kamene, háje a modly neobstoja. Izaiáš 27:8, 9.

Všetci proroci sa v posledných dňoch navzájom zhodujú a Izaiášov „prudký vietor“ je Jánovým vetrom sváru, ktorý je zadržiatvaný počas pečatenia sto štyridsaťštyri tisíc. Izaiášov prudký vietor je východný vietor, ktorý je v Izaiášovom svedectve „zastavený“ a v Jánovom zadržiatvaný. Jánove vetry sváru sú zadržiatvané, kým je Boží ľud pečatený, a Izaiášov východný vietor je označený ako obdobie, keď je „neprávosť Jákobova“ „odčinená“. Hebrejské slovo „odčinená“ znamená zmierená. Jánovo pečatenie je to isté ako Ezechielova deviata kapitola a je totožné s očistením Jákobovej neprávosti. Anjel, ktorý prechádza Jeruzalemom a kladie znamenie na tých, ktorí vzdychajú a nariekajú, je anjel, ktorý vystupuje od „východu“.

A potom som videl štyroch anjelov stáť na štyroch uhloch zeme, ktorí zadržiatvali štyri vetry zeme, aby vietor neviaľ na zem, ani na more, ani na nijaký strom. A videl som iného anjela vystupovať od východu slnka, ktorý mal pečať živého Boha; a zvolal mocným hlasom na štyroch anjelov, ktorým bolo dané škodiť zemi a moru, hovoriac: Neškodíte zemi, ani moru, ani stromom, dokiaľ neoznačíme pečaťou sluhov nášho Boha na ich čelách. Zjavenie 7:1–3.

Anjel je Kristus a vystúpil na konci štyridsiatich dní, počas ktorých z tváre do tváre vyučoval učeníkov v letničnom období; a vystupuje na sviatok trúb v Levitikovi dvadsiatej tretej kapitole na konci tridsiatich dní vyučovania z tváre do tváre s kňazmi, ktorých predstavuje číslo tridsať.

Rok 2026 je rokom strednodobých volieb a tieto voľby už boli potvrdené ako prorocké medzníky. Keby demokrati neukradli voľby v roku 2020, Trump by nebol naplnil hádanku Ríma. Tou hádankou Ríma je, že je ôsmy a je zo siedmich. Táto hádanka označuje Trumpa za predstaviteľa obrazu šelmy, ktorý vždy vystupuje ako ôsmy, a predsa je zo siedmich. V Danielovi sedem museli byť odstránené tri z desiatich rohov pohanského Ríma, aby mohol vystúpiť malý roh. Tam pápežský Rím povstal ako ôsmy medzi siedmimi ďalšími rohmi, a predsa vyšiel z pohanského Ríma, lebo mal byť zo siedmich. V Danielovi osem bola Médsko-perzská ríša znázornená dvoma rohmi, potom Grécko jedným rohom, ktorý po zlomení vydal štyri rohy; a tak pred príchodom Ríma bolo sedem rohov a malý roh Ríma je ôsmy. Existujú aj iné svedectvá o tom, že Rím vždy vystupuje ako ôsmy a je zo siedmich, no prvotným vzťažným bodom tejto hádanky je sedemnásť kapitola Zjavenia.

A tu je myseľ, ktorá má múdrosť. Sedem hláv je sedem vrchov, na ktorých sedí žena. A je sedem kráľov: päť ich padlo, jeden je, iný ešte neprišiel; a keď príde, musí zostať nakrátko. A šelma, ktorá bola a nie je, aj ona je ôsma a je zo siedmich a odchádza do záhuby. Zjavenie 17:9–11.

Ukradnuté voľby roku 2020 označili voľby za prorocký medzník. Druhým svedkom tejto skutočnosti je prezident Carter. Reagan bol prvým z prezidentov, ktorí vedú k Trumpovi ako k ôsmemu, ktorý je zo siedmich, keďže vytvára obraz Ríma. Reagan bol prvým v rade ôsmich prezidentov od času konca v roku 1989. Rok 1989 sa naplnil v Danielovi jedenásť, verše jeden až štyri, a predkladá svedectvo o najbohatšom prezidentovi. Reaganovi predchádzal dovtedy najhorší prezident v dejinách. Carter odišiel z úradu s nevyriešenou krízou islamu. O štyridsaťsedem rokov neskôr Trump v súčasnosti rieši problém, ktorý Reaganovi zanechal demokrat Carter. Pretože prvý a alfa, Reagan, bol republikánom, ktorý predobrazuje republikána na konci a omega, aj Trump by musel zdediť krízu islamu vytvorenú predchádzajúcim demokratickým prezidentom, ktorý by z

prorockej nevyhnutnosti musel byť dovtedy najhorším prezidentom v dejinách. Obama, pravdaže, naplnil všetky tieto prorocké charakteristiky, a rovnako aj Biden. Aby Reagan predobrazoval posledného, musel predobrazovať nielen ôsmeho, ale aj šiesteho. Pritom Lev z pokolenia Júdovho musel ovládať voľby, aby zabezpečil sled zlyhaných prezidentstiev, ktoré v oboch prípadoch predchádzali Trumpovi. Voľby sú prorockým medzníkom a rok 2026 je obdobím strednodobých volieb pre prezidenta, ktorý je ôsmy a ktorý je zo siedmich.

Dvestopäťdesiatročná línia Spojených štátov sa začala v roku 1776 a vrcholí v roku 2026.

Dvestopäťdesiatročná línia od roku 457 pred Kr. vrcholila v roku 207 pred Kr., medzi veršami jedenásť a pätnásť, medzi bitkami pri Ráfii a Paniu. Ráfia je prorocky zosúladená so zmluvou obriezky v siedemnástom kapitole Genezis a Panium je prorocky zosúladené so zmluvou sto štyridsaťštyritisíc v šestnástom kapitole Matúša. Rok 2026 je zosúladený s rokom 207 pred Kr., medzi veršami jedenásť a pätnásť — medzi Ráfiou a Paniom, čo je zároveň medzi Božou prvou zmluvou s vyvoleným ľudom a Božou poslednou zmluvou s vyvoleným ľudom.

Dvestopäťdesiatročné línie, ktoré sa končia v strede rokov 207 pred Kr. a 2026, sa zhodujú s dvestopäťdesiatročnou líniou prenasledovania, ktorá sa začala, keď v roku 64 zhorelo mesto Rím. Od toho času bolo obyvateľom Jeruzalema zvláštnym mužom ohlasovaných sedem rokov varovania pred prichádzajúcim zničením. Keď prišiel rok sedemdesiat a Jeruzalem bol zničený, Božia cirkev bola rozptýlená a oni rozšírili evanjelium do celého sveta. V tom istom čase, keď cirkev v Efeze ohlasovala letničné posolstvo o vzkriesení, začalo sa prenasledovanie predstavované cirkvou v Smyrne, lebo obe cirkvi museli z prorockej nevyhnutnosti po určitý čas prebiehať súbežne. Pavol bol vodcom prorockej cirkvi v Efeze, predsa však písal o oboch dejinách.

Prenasledovania, súženia, ktoré ma postihli v Antiochii, v Ikóniu, v Lystre; aké prenasledovania som znášal — ale zo všetkých ma Pán vyslobodil. A aj všetci, ktorí chcú žiť pobožne v Kristovi Ježišovi, budú trpieť prenasledovanie. 2 Timotejovi 3:11, 12.

A. T. Jones určuje dvestopäťdesiatročné obdobie, ktoré sa začína v roku 64 a končí Milánskym ediktom v roku 313. Počas týchto rokov pohanský Rím viedol prenasledovanie proti Božiemu ľudu, avšak posolstvo cirkvi v Smyrne uvádzalo desať dní, ktoré predstavujú to najhoršie prenasledovanie tohto obdobia.

Neboj sa ničoho z toho, čo máš trpieť; hľa, diabol niektorých z vás uvrhne do väzenia, aby ste boli skúšaní; a budete mať súženie desať dní. Buď verný až do smrti, a dám ti korunu života. Zjavenie 2:10.

Toto obdobie prenasledovania, predstavované cisárom Diokleciánom, trvalo desať rokov, začalo sa v roku 303 a skončilo sa v roku 313, keď vládol cisár Konštantín Veľký, ako tomu bude pri prvom nedeľnom zákone roku 321, a keď v roku 330 rozdelil Rím na východ a západ. Rok 313 bol prorocky označený diplomatickým sobášom v Miláne, keď cisár Konštantín (vládca Západu) zariadil sobáš svojej nevlastnej sestry Flavie Julie Konštancie s Liciniom, cisárom, ktorý ovládal východnú (alebo čoskoro východnú) časť Rímskej ríše. Toto manželstvo bolo symbolicky ukončené, keď Konštantín v roku 330 rozdelil kráľovstvo na východ a západ.

Nerovo 250-ročné obdobie sa začína sedemročným obdobím, ktoré sa začína aj končí obliehaním, predobrazujúcim koniec sveta. Na konci tohto obdobia nasledovalo zreteľné desaťročie prenasledovania. Toto obdobie sa začalo v čase Efezu, potom zahŕňalo dejiny Smyrny až po Konštantínovu cirkev kompromisu, keď v roku 313 nastúpila cirkev Pergama.

Tých sedemnáť rokov od 313 do 330 nachádza svoj protipól v dejinách Ráfie a Pánia, kde bitku roku 217 pred Kr. a bitku roku 200 pred Kr. oddeľuje sedemnáť rokov. V bitke pri Ráfii zvíťazil Ptolemaios, no pred bitkou pri Pánii už bol mŕtvy a preč. Vládol však sedemnáť rokov od roku 221 pred Kr. až do roku 204 pred Kr. Tri línie po 250 rokov, zviazané tromi sedemnástkami, si vynucujú záver, že rok 313 zodpovedá roku 2026.

Rok 313 predstavoval zreteľný prechod od prenasledovania ku kompromisu, čím označil rok 313 ako symbol zmeny určitej prorockej povahy, ktorá bola predobrazená prechodom od Smyrny k Pergamu. Prvý krok bol znázornený diplomatickým manželstvom, ktoré sa o sedemnáť rokov neskôr skončilo rozvodom. Druhým krokom bol prvý nedeľný zákon. Inšpirácia nás poučuje, že nedeľnému zákonu predchádza postupný proces krok za krokom, ktorý zahŕňa nedeľné zákony predchádzajúce nedeľnému zákonu definovanému ako prinútenie zachovávať nedeľu a zároveň prenasledovanie za zachovávanie Božej soboty siedmeho dňa.

„Ak chce čitateľ porozumieť prostriedkom, ktoré budú použité v čoskoro prichádzajúcom zápase, stačí mu sledovať záznam o prostriedkoch, ktoré Rím použil na ten istý cieľ v minulých vekoch. Ak chce vedieť, ako budú pápeženci a protestanti v jednote zaobchádzať s tými, ktorí odmietajú ich dogmy, nech vidí ducha, ktorého Rím prejavil voči sobote a jej obhajcom.

„Kráľovské nariadenia, všeobecné koncily a cirkevné ustanovenia podporované svetskou mocou boli krokmi, ktorými pohanský sviatok dosiahol svoje čestné postavenie v kresťanskom svete. Prvým verejným opatrením, ktoré vynucovalo zachovávanie nedele, bol zákon vydaný Konštantínom. (A.D. 321.) Tento edikt vyžadoval, aby obyvatelia miest odpočívali v ‚ctihodný deň slnka‘, no vidiečanom dovoľoval pokračovať v ich poľnohospodárskych prácach. Hoci to bol v podstate pohanský zákon, cisár ho presadzoval po svojom menovitom prijatí kresťanstva.“ The Great Controversy, 573, 574.

Milánsky edikt z roku 313 bol „kráľovským ediktom“, po ktorom nasledovali „všeobecné koncily a cirkevné nariadenia podporované svetskou mocou“. To boli postupné kroky, ktoré viedli k prvému nedeľnému zákonu v roku 321. Jedným z týchto krokov sú „cirkevné nariadenia“, ako je zachovávanie nedele, „podporované svetskou mocou“. Obdobie roku 1888 označuje sériu nedeľných zákonov predložených v Senáte senátorom Blairom, ktoré nikam neviedli, no v tej istej dejinnej línii viaceré štáty prijímali štátom vynucované nedeľné zákony. Títo dvaja svedkovia označujú rok 313 za medzník, v ktorom „kráľovské edikty“, ako napríklad výkonné nariadenie, označujú prechod v dejinách zemskej šelmy, ktorá je určená hovoriť ako drak.

Keď Spojené štáty hovoria ako drak, končia ako šieste kráľovstvo biblického proroctva, a robia to tým, že hovoria to isté ako na začiatku svojej vlády ako šiesteho kráľovstva. V roku 1798 Spojené štáty prijali zákony o cudzincoch a poburovaní, ktoré boli predobrazom nedeľného zákona. Zákony

o cudzincoch a poburovaní z roku 1798 boli tretím z troch krokov, ktoré sa začali v roku 1776 Vyhlásením nezávislosti, po ktorom nasledovala Ústava v roku 1789. Tieto tri kroky sa zhodujú s rokmi 313, 321 a 330.

Roky 1776, 1789 a 1798 boli všetky činmi, ktoré sú definované ako hovorenie, lebo inšpirácia nás informuje, že „hovorením národa je konanie jeho zákonodarných a súdnych orgánov.“ 313, 321 a 330 sú všetko medzníky spojené s Konštantínom Veľkým. Ukončenie starovekého doslovného Izraela, severného i južného kráľovstva, je symbolizované ako rozvod, čo je to, čo predstavuje rok 330. Rozvod medzi východom a západom v manželstve, ktoré sa začalo sedemnáť rokov predtým, pri sobáši Milánskeho ediktu. Pri nedeľnom zákone Spojené štáty naplnia svoju časť času milosti a budú rozvedené s Bohom vzhľadom na svoj prorocký účel, ako to predobrazuje krajina oplývajúca mliekom a medom pre staroveký Izrael. Inšpirácia hovorí, že po národnom odpadlíctve nasleduje národná skaza. To sa stáva, keď Boh rozvádza slávnú krajinu, ako je to znázornené rokom 330. Od manželstva roku 313 cez prvý zo série stupňujúcich sa nedeľných zákonov v roku 321 až po rozvod roku 330. Rok 1776 sa zhoduje s rokom 313, rok 1789 sa zhoduje s rokom 321 a rok 1798 sa zhoduje s rokom 330.

330 je tiež naplnením 360 rokov od bitky pri Actiu v roku 31 pred Kr. Actium bolo treťou prekážkou Ríma, a preto predstavuje nedeľný zákon, v ktorom moderný Rím prekonáva svoju druhú a tretiu prekážku. Na orientačnom bode 330 sa bitka pri Paniu spája s bitkou pri Actiu. Bitka pri Rafii v roku 217 pred Kr. je v súlade s ukrajinskou vojnou v roku 2014, potom v roku 2015 Trump začal svoju prvú prezidentskú kampaň, v roku 2020 boli zabití oba rohy zemskej šelmy, v roku 2023 boli obe vzkriesené. V roku 2024 sa začala skúška základov a v roku 2025 bolo prorocké spojenectvo ôsmeho prezidenta a jeho pápežského náprotivku vyznačené ich vzájomnými inauguráciami.

V budúcom článku budeme pokračovať v týchto veciach.